

Sid. 107, r. 23. Uppgiften, att Olof den helige gifvit *Mälaren* ett nytt *utlopp*, synes bero på de isländska sagoskrifvarnes förblandning af Stäk och Stocksund; och berättelsen kan icke, såsom man antagit, gälla Söderström i Stockholm, der nu slussen ligger, ty der var före stadens anläggning säkerligen ett både bredt och djupt sund. — Då öfverste Ericson ombygde slussen, fans der under muddringen tegelbitar och annat afskråde på aderton fots djup under vattenytan, och vattnet sträckte sig i äldre tider upp emot Jerntorget, der det s. k. Södra tornet låg. Afståndet till Norrström är också allt för litet, att icke Olof Haraldssons ankomst skulle hafva märkts af bevakningen. Sturlesons berättelse motsvarar, med ändring af ett par bokstäfver, mycket bättre förhållandena vid Norra Stäket; ty flottan hade varit uppe vid Sigtuna, och det på 1600-talet s. k. Lilla Stäket, som nu genom väganläggningar är igenfyldt, ligger $\frac{1}{4}$ mil från det egentliga Stäket, der dessutom bevakningen hade vida svårare att observera, att fienden begifvit sig vester om den långa Stäkesön till den plats, som nu kallas Dal Karlsbacken, der utgräfningen skedde. Men sundet var ännu före medlet af 1200-talet, då Sturleson skref, så grundt, att mången tviflade, att någon kunnat fara der fram med krigsskepp, hvilket icke kunde sägas om Söderström i Stockholm.